

ΜΑΘΗΜΑ 4: ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΕΙΣ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ 1. Έστω $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ ένα ΠΕ. Για κάθε $m \in \mathcal{L}$ ονομάζουμε **σημειοσειρά** ή **δέσμη σημείων** της m το σύνολο

$$J(m) = \{P \in \mathcal{P} \mid P \mathcal{I} m\}.$$

Η ευθεία m λέγεται **άξονας** της $J(m)$.

Για κάθε $O \in \mathcal{P}$ ονομάζουμε **δέσμη ευθειών** του O το σύνολο

$$J(O) = \{k \in \mathcal{L} \mid O \mathcal{I} k\}.$$

Το σημείο O λέγεται **κέντρο** της $J(O)$.

Παρατηρούμε ότι για τυχαία $P \in \mathcal{P}$ και $k \in \mathcal{L}$, ισχύουν οι ισοδυναμίες

$$P \in J(k) \Leftrightarrow (P, k) \in \mathcal{I} \Leftrightarrow k \in J(P).$$

ΠΡΟΤΑΣΗ 1. Έστω $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ ένα ΠΕ και $k, \ell \in \mathcal{L}$. Τότε

$$k = \ell \Leftrightarrow J(k) = J(\ell).$$

Απόδειξη. (\Rightarrow) Προφανές.

(\Leftarrow) Γνωρίζουμε ότι υπάρχουν (τουλάχιστον) 3 διαφορετικά σημεία A, B, C που κείνται πάνω στην k . Τότε

$$A, B \in J(k) = J(\ell) \Rightarrow k = A \vee B = \ell,$$

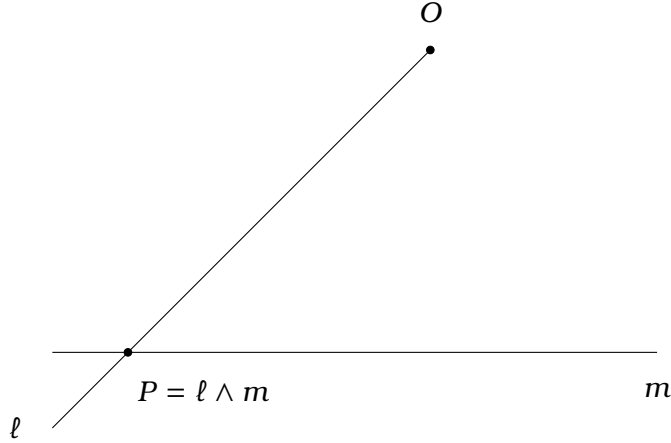
που αποδεικνύει το ζητούμενο. □

Παρακάτω θα συγκρίνουμε την ισχύ των συνόλων $J(O)$ και $J(m)$.

ΟΡΙΣΜΟΣ 2. Έστω $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ ένα ΠΕ, $O \in \mathcal{P}$ και $m \in \mathcal{L}$ με $(O, m) \notin \mathcal{I}$. Ονομάζουμε **στοιχειώδη απεικόνιση** την απεικόνιση

$$\delta_{O,m} : J(O) \longrightarrow J(m) : \ell \longmapsto \ell \wedge m$$

(βλ. Σχήμα 4.1).

Σχήμα 4.1

ΠΡΟΤΑΣΗ 2. Σε ένα ΠΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, για κάθε ζεύγος $(O, m) \notin \mathcal{I}$ η στοιχειώδης απεικόνιση $\delta_{O,m}$ είναι καλά ορισμένη, 1-1 και επί.

Απόδειξη. Επειδή $(O, m) \notin \mathcal{I}$, έχουμε $m \notin J(O)$. Άρα, για κάθε $\ell \in J(O)$, είναι $m \neq \ell$, και ορίζεται ακριβώς ένα σημείο $P = \ell \wedge m \in J(m)$. Δηλ. η $\delta_{O,m}$ είναι καλά ορισμένη.

(2) Έστω $k, \ell \in J(O)$ με $\delta_{O,m}(k) = \delta_{O,m}(\ell)$, δηλ. $k \wedge m = \ell \wedge m = P \neq O$. Τότε

$$k = O \vee P = \ell$$

και η $\delta_{O,m}$ είναι 1-1.

(3) Έστω $P \in J(m)$. Τότε $P \neq O$, δηλ. υπάρχει η ευθεία $O \vee P \in J(O)$ για την οποία ισχύει

$$\delta_{O,m}(O \vee P) = (O \vee P) \wedge m = P,$$

και η $\delta_{O,m}$ είναι επί. □

Από την προηγούμενη πρόταση προκύπτει ότι υπάρχει η αντίστροφη

$$\delta_{m,O} := \delta_{O,m}^{-1} : J(m) \longrightarrow J(O) : P \longmapsto P \vee O.$$

ΠΟΡΙΣΜΑ 1. Σε ένα ΠΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, για κάθε ζεύγος $(O, m) \notin \mathcal{I}$, τα σύνολα $J(m)$ και $J(O)$ είναι ισοπληθικά, δηλ.

$$|J(O)| = |J(m)|.$$

ΠΟΡΙΣΜΑ 2. Σε ένα ΠΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, για κάθε $k, \ell \in \mathcal{L}$, ισχύει

$$|J(k)| = |J(\ell)|.$$

Απόδειξη. Αν $k = \ell$, η ισότητα είναι προφανής. Έστω $k \neq \ell$. Τότε υπάρχει $P \in \mathcal{P}$ με $(P, k) \notin \mathcal{I}$ και $(P, \ell) \notin \mathcal{I}$. Οπότε

$$|J(k)| = |J(P)| = |J(\ell)|. \quad \square$$

ΠΟΡΙΣΜΑ 3. Σε ένα ΠΕ $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$, για κάθε $P, Q \in \mathcal{P}$, ισχύει

$$|J(P)| = |J(Q)|.$$

Απόδειξη. Αν $P = Q$, η ισότητα είναι προφανής. Έστω $P \neq Q$. Τότε υπάρχουν η ευθεία $P \vee Q$ και σημείο S της $P \vee Q$ με $S \neq P$ και $S \neq Q$. Επίσης υπάρχει ευθεία $\ell \neq P \vee Q$ με $(S, \ell) \in \mathcal{I}$. Τότε $(P, \ell) \notin \mathcal{I}$ και $(Q, \ell) \notin \mathcal{I}$. Οπότε

$$|J(P)| = |J(\ell)| = |J(Q)|. \quad \square$$

Αντί της ανωτέρω απόδειξης, μπορούμε απλώς να παρατηρήσουμε ότι το Πόρισμα 3 είναι δυϊκό του Πορίσματος 2.

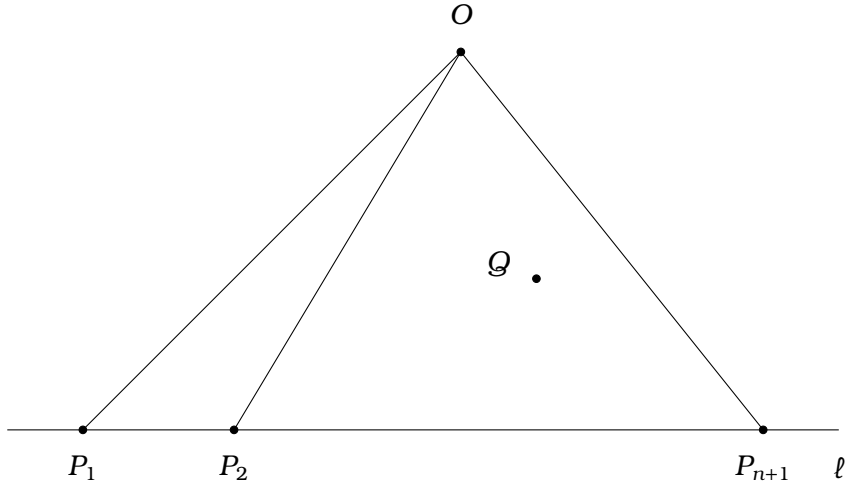
ΠΡΟΤΑΣΗ 3. Έστω $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ ένα ΠΕ και $\ell \in \mathcal{L}$ με $|J(\ell)| = n + 1 \in \mathbb{N}$, $n \geq 2$. Τότε το σύνολο \mathcal{P} έχει ακριβώς $n^2 + n + 1$ σημεία.

Απόδειξη. Έστω

$$J(\ell) = \{P_1, P_2, \dots, P_{n+1}\}.$$

Θεωρούμε ένα σημείο $O \notin J(\ell)$. Γνωρίζουμε ότι το $J(O)$ περιέχει ακριβώς $n + 1$ ευθείες, και αυτές είναι οι

$$O \vee P_1, O \vee P_2, \dots, O \vee P_{n+1}.$$

Σχήμα 4.2

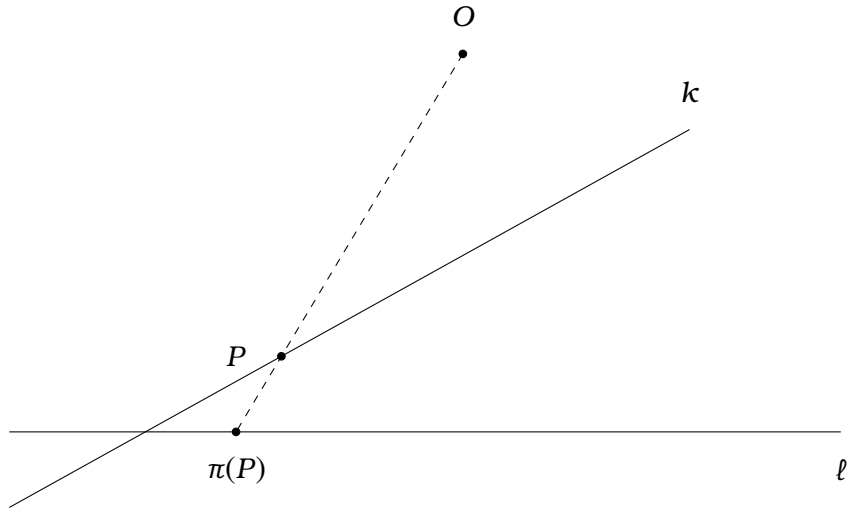
Κάθε μια από αυτές έχει $n + 1$ σημεία, δηλ. n σημεία εκτός από το O . Όλες μαζί περιέχουν $(n + 1) \cdot n = n^2 + n$ σημεία χωρίς το O , άρα με το O περιέχουν $n^2 + n + 1$ σημεία.

Ισχυριζόμαστε ότι το \mathcal{P} δεν έχει άλλα σημεία. Πράγματι, αν $O \neq Q \in \mathcal{P}$, τότε υπάρχει η ευθεία $O \vee Q$ και έχει με την ℓ ακριβώς ένα κοινό σημείο, έστω το P_i . Άρα το Q είναι σημείο της $O \vee P_i$ και έχει καταμετρηθεί στα $n^2 + n + 1$ σημεία. \square

Για το ερώτημα αν υπάρχει προβολικό επίπεδο του οποίου οι ευθείες έχουν δεδομένο αριθμό σημείων, βλ. [E. Βασιλείου: Στοιχεία προβολικής Γεωμετρίας], σελ. 39, και πρβλ. με τις S_3, S_3^* του Μαθήματος 3, σελ. 5.

ΟΡΙΣΜΟΣ 3. Έστω $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ ένα ΠΕ, $k, \ell \in \mathcal{L}$ και $O \in \mathcal{P}$, με $(O, k) \notin \mathcal{I}$ και $(O, \ell) \notin \mathcal{I}$. Ονομάζουμε **προοπτικότητα** από την k στην ℓ με κέντρο O την απεικόνιση

$$\pi \equiv \pi(k, \ell, O) : J(k) \longrightarrow J(\ell) : P \longmapsto \ell \wedge (O \vee P).$$

Σχήμα 4.3

Παρατηρείστε ότι σε μια προοπτικότητα όπως παραπάνω, το κέντρο O , το σημείο $P \in J(k)$ και η εικόνα $\pi(P) \in J(\ell)$ είναι συγγραμμικά.

ΠΡΟΤΑΣΗ 4. Με τις υποθέσεις του προηγούμενου ορισμού, η π είναι κατὰ ορισμένη, 1-1 και επί.

Απόδειξη. Άμεσο, από την σχέση

$$\pi = \delta_{O,\ell} \circ \delta_{k,O} = \delta_{O,\ell} \circ \delta_{O,k}^{-1}. \quad \square$$

Για τις προοπτικότητες αξίζει να σημειωθούν τα επόμενα δύο αποτελέσματα.

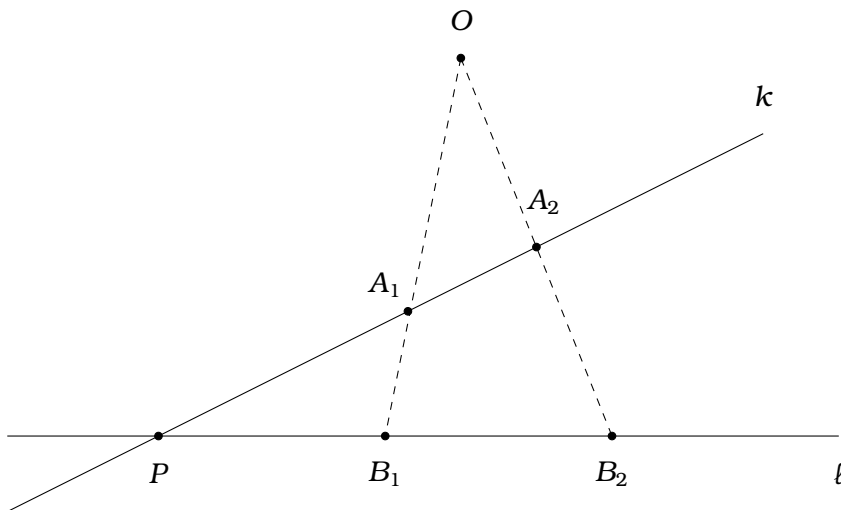
ΠΡΟΤΑΣΗ 5. Αν k, ℓ και O είναι όπως στον Ορισμό 3, τότε:

- (i) $\pi(k \wedge \ell) = k \wedge \ell$.
- (ii) Για κάθε $P \in J(k)$ με $P \neq k \wedge \ell$, ισχύει $\pi(P) \neq P$.

ΠΡΟΤΑΣΗ 6. Έστω $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ ένα ΠΕ, $k, \ell \in \mathcal{L}$ με $k \neq \ell$ και $P = k \wedge \ell$. Τότε, για κάθε $A_1, A_2 \in J(k) \setminus \{P\}$ με $A_1 \neq A_2$ και για κάθε $B_1, B_2 \in J(\ell) \setminus \{P\}$ με $B_1 \neq B_2$, υπάρχει ακριβώς ένα $O \in \mathcal{P}$ που είναι κέντρο προοπτικότητας $\pi \equiv \pi(k, \ell, O)$ με την ιδιότητα

$$\pi(A_1) = B_1 \quad \text{και} \quad \pi(A_2) = B_2.$$

Απόδειξη. Θεωρούμε τις ευθείες $A_1 \vee B_1$ και $A_2 \vee B_2$. Αν αυτές ταυτίζονται, τότε A_1, A_2, B_1, B_2 είναι συγγραμμικά και $k = \ell$, άτοπο. Άρα $A_1 \vee B_1$ και $A_2 \vee B_2$ τέμνονται σε ένα σημείο O . Αυτό είναι το ζητούμενο.

Σχήμα 4.4

Πράγματι, αν θεωρήσουμε την προσηκτικότητα $\pi \equiv \pi(k, \ell, O)$, τότε

$$\pi(A_1) = \ell \wedge (A_1 \vee O) = B_1$$

$$\pi(A_2) = \ell \wedge (A_2 \vee O) = B_2$$

Το μονοσήμαντο του O προκύπτει από την παρατήρηση ότι O, A_1, B_1 είναι συγγραμμικά και το ίδιο ισχύει για τα O, A_2, B_2 . □

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Να διατυπώσετε την δυϊκή της Πρότασης 3 και να ελέγξετε αν ισχύει.
2. Να διατυπώσετε τον δυϊκό του Ορισμού 3.
3. Χρησιμοποιώντας την έννοια που προκύπτει από την Άσκηση 2, να διατυπώσετε την δυϊκή της Πρότασης 6 και να ελέγξετε αν ισχύει.

- 4.** Έστω $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ ένα ΣΕ, $P \in \mathcal{P}$ και $\ell \in \mathcal{L}$ με $(P, \ell) \notin \mathcal{I}$. Ισχύει η ισότητα $|J(P)| = |J(\ell)|$;
- 5.** Έστω $(\mathcal{P}, \mathcal{L}, \mathcal{I})$ ένα ΣΕ και έστω $\ell \in \mathcal{L}$ με $|J(\ell)| = n + 1$, $n \in \mathbb{N}$. Πόσα σημεία έχει το \mathcal{P} ;